

Отанг алоқа қилган шахсдан алоқангни узма

Image not found or type unknown



15:40 / 16.02.2025 2035

عَمْرَةَ نِي دَمْلِدِجْ سَمِ يَفِ اسْلَاجُ تُنُكُ : لَاقُ رَبِّحْ أَهَابُ أَنْ يِي قِرْزَلَا دَابُّعِ نَبِ دَعَسْ نَعِ
، هِي خُ أَنْبَا يَلَعِ أَيْ كُتْمِ مَالِ سِرْ نَبِ هَلْ لَأُذْبَعِ أَنْبِ رَمَفِ ، نَأْفَعِ نَبِ نَأْمُتْ عِ نَبِ وَرَمَعِ
- ؟ نَأْمُتْ عِ نَبِ وَرَمَعِ تَيْ شَامِ : لَاقُفْ مِ هِي لَإِ عَجْرَفِ ، فَطَعَّ مُتْ سِلْجِ مَلِ نَعِ دَعَبَفِ
يَفِ : لَاقُ وَأُ - هَلْ لَأِ بَاتِكُ يَفِ لَّ نِ إِي قَحْ لَأِ بَ أَدْمُ حَمَ شَعَبِ يَدُّ لَأُفِ - أَتْ أَلْثُ وَأُ نِي تَرَمِ
كُأَبِ لَصِي نَأْ نَمُ عَطُوقَاتِ أَلِ - كُشَأُ أَنْأُ : نِي سُحْ لَأِ لَاقُ ، وَوَحْ نَوُ وَأُ هَلْ لَأِ بُتْ كُضْعَبِ
كُرُونُ كُ لَذِبِ أَفْطَيَفِ

Саъд ибн Убода Зуроқий отасидан ривоят қилади:

«Мадинанинг масжидида Амр ибн Усмон ибн Аффон билан ўтирган эдим. Абдуллоҳ ибн Салом жиянига суяниб ўтиб қолди. Мажлисдан бир оз узоқлашди-да, кейин бурилди. Уларнинг олдига қайтиб келиб, Амр ибн Усмонга: «Нима демоқчисан?» деб икки-уч марта айтди. (Кейин шундай деди):

«Муҳаммадни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, Аллоҳнинг Китобида – ёки «Аллоҳнинг китобларидан баъзисида», ёки шунга ўхшаш гап айтди. Ҳусайн: «Менинг эсимдан чиқиб қолди», деган – отангга алоқаси бор одамдан ҳеч алоқангни узмагин. Яна ўша ила нуриг ўчиб қолмасин», дейилган».

Шарҳ: Демак, ота вафот этиб кетса-ю, отанинг дўстлари, яхши кўрган кишилари, эҳтиром қилиб юрган одамлари бўлса, улардан алоқани узмаслик лозим. Улар билан яхши бир муомалада бўлиб, қўлидан келган яхшилигини қилиб, дуоларини олиш, отасига кўрсатадиган ҳурмат-эҳтиромни уларга кўрсатиб юриш керак.

Отам ўлди, деб унинг дўстларини унутиб юборган кишининг нури ўчиб қолар экан. Бу ниҳоятда оғир бир мусибат бўлар экан.

هُلِّلْ اِلَّا لَصِدِّهِ لَلْ اُلُّوْسَرَّ لَاقٍ : لَاقٍ مَّاشِهْ نَبِّ شَرَّ اِحْلَالِ نَبِّ نَمَّ حَّرْلِلْ اِدْبَعَنْ بَ مَرَكْعَ نَع
«كُرُونْ كَلَذِبْ اَفْطَيَفْ كُوبَا هُلْ صَيَّ نَاكْ نَمَّ عَطَقَتْ اَلْ كَيَّبَا دُو كُ دُو» : مَلَسَ وَهِيَ لَع

Икрима ибн Абдурраҳмон ибн Ҳорис ибн Ҳишомдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Отангнинг дўсти сенинг дўстингдир. Отанг алоқа қилган шахсдан алоқангни узма, яна нуриг ўчиб қолмасин», дедилар».

Шарҳ: Яъни «Отангнинг дўсти сен ҳам дўст тутишинг керак бўлган кишидир. Отанг билан алоқада бўлган кишидан алоқангни узмагин. Мабодо алоқани узадиган бўлсанг, нуриг ўчиб қолади».

Демак, фарзанд отага қилаётган яхшилигини унинг вафотидан кейин ҳам давом эттирай деган ниятда бўлса, ота-онасига дўст-дугона бўлган кишиларнинг ҳурматини қилиб, уларни отасининг ўрнида кўрса, ота-онасининг ортидан яхшилик қилганнинг ўрнига ўтар экан.

«Яхшилик ва силаи раҳм» китоби 1-жуз.

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7613-рақамли хулосаси асосида тайёрланган.